

er det altså efterlønsmodtagerne, der skal have penge for at lade være med at efterspørge offentlige ydelser. Der er velfærden løbet løbsk.

Det samme er den omkring orlovsordningerne. Jeg er fuldstændig enig med dem, der peger fingre og siger til regeringen, at det ikke kan være rigtigt, at sunde og raske mennesker, som kan udføre et stykke arbejde, som er glade for at udføre et stykke arbejde, sendes på orlov med statstilskud, mens man så skal ud og have fat i nogle, der er uarbejdsdygtige, og så skal give tilskud til, at de kan komme i fleksjob og skånejob. Var det da ikke nemmere at afskaffe orlovsordningen og sørge for, at de sunde og raske arbejdsdygtige bliver på deres arbejdsplads, og lader dem, der ikke kan betjene et arbejde længere, få lov til at have en ordentlig tilværelse?

På det seneste er det så også blevet foreslået, at vi skal til at arbejde mere end 37 timer på nær dem, der er børnefamilier. Ud over at det måske er en indirekte tilskyndelse til at få fødselsraten op i Danmark, fordi man er bekymret over, at danske kvinder gennemsnitlig kun får 1,67 børn, så kan vi ikke se, hvad formålet er. Allerede i dag er det jo sådan, at man har mulighed for at arbejde langt mere end 37 timer om ugen, og ganske mange danskere arbejder mere end 37 timer om ugen. Politimanden kører bus, og skolelæreren kører taxa osv. Folk er nemlig nødsaget til at arbejde langt mere end 37 timer om ugen, hvis de skal være i stand til at betale de høje skatter og afgifter.

Allerede i dag er det sådan, at når man går på arbejde mandag, tirsdag, onsdag og halvvejen af torsdag formiddag, så arbejder man udelukkende for det offentlige. Først torsdag eftermiddag og fredag kan man være heldig at tjene lidt penge til sig selv og familien. Derfor hænger den diskussion om at gøre arbejdstiden mere fleksibel, så børnefamilierne skal have nedsat arbejdstid, og alle mulige andre skal have forøget arbejdstid, ikke sammen. Det eneste, man får ud af det, er, at der skal ansættes en masse flere i det offentlige til at administrere det.

På det forslag til finanslov, vi har foran os, er der efter Fremskridtspartiets opfattelse nogle steder, hvor der godt må bruges flere penge. Vi er nemlig ikke enige, når pacifisterne står i kø for at komme på Folketingets talerstol og siger, at der skal spares på forsvar. Det er de samme mennesker, som da koldkrigen brusede, også gik på talerstolen og sagde: Vi kan godt skrotte

det danske forsvar. Vi er ikke blevet mere imponerede af deres argumenter, blot fordi der ikke er krig lige i øjeblikket. Og i øvrigt skal vi minde om, at tre fjerdedele af forsvarsbudgettet er lønudgifter, så hvis man vil følge hr. Frank Aaens logik i anden sammenhæng, er det altså direkte dumt at spare på forsaret.

Så er der vores politi, som man jo også har tænkt sig at der skal spares på. Vi synes, det er dumt. Vi synes tværtimod, at man skal sørge for, at der bliver et større optag på politikolerne, fordi den aldersprofil, der er ved politiet i øjeblikket, ikke bare bekymrer politiet, men også os.

Endelig er der brug for, at vi på sundhedsområdet ikke bare bevilger nogle flere penge, men også får nogle omstruktureringer, sådan at tingene kommer til at fungere bedre.

Og så er der år 2000-problemet. Det, som ingen vil tale om, men som jo kommer snigende. Det kan bekymre os, at finansministeren ikke mener, at den danske stat vil få én eneste krone i udgift. Jeg kan betro finansministeren, at et velorganiseret land som Schweiz forventer i 1999 at bruge det, der svarer til 9 mia. kr. Det er efter vores mening uforsvarligt at gå i gang med 1999, uden at der er afsat én eneste krone til det formål.

Hvad så hr. Kim Behnke, hvor skal alle pengene komme fra? Ja, der er nok af steder at tage fat på. Tager vi f.eks. området med det sociale bedrageri, ja, så viser det sig nu, at op imod 4 mia. kr. hvert år bliver snydt ud af de offentlige kasser; det er børnetilskud, boligsikring, bi-standshjælp og fripladser. Og det lidet flatterende er, at to tredjedele af de sager, man har fundet, er sager, hvor vores nye etniske medborgere er involverede. Det er indvandrere, og det er flygtninge, som står i spidsen, når det gælder om at bedrage de offentlige kasser. Det kan man stoppe, og så kan man have de 4 mia. kr. at bruge til andre og bedre formål.

Da Told og Skat for nylig var på razzia for at se, hvordan det går til i kiosker og etniske restauranter, kom der 30 mio. kr. direkte ned i kassen ved den runde, og det var kun ca. 400 restauranter, hvoraf ikke engang 100 viste sig at have orden i tingene. Igen var det fup og svindel, det, der foregik, og der var en masse tyvekoster, der var en masse svindel med varer, der ikke var importeret på korrekt vis osv. Der er altså steder nok at tage fat.

Så er der kulturområdet. Jeg har noteret mig, at kulturministeren ikke var enig med billed-